

DE MENING VAN...

Schuif niet zomaar met bewoners van sociale woningen

Betaalbare gezinswoningen zijn schaars, en de wachtlijsten voor sociale woningen lang. Vlaams parlementslid Mercedes Van Volcem (Open VLD) stelde onlangs voor sociale huurders uit hun woning te zetten als ze te veel gaan verdienen. Haar CD&V-collega Griet Coppé dient haar van antwoord.

GRIET COPPÉ | Dat er in Vlaanderen een grote nood is aan betaalbare middelgrote woningen, is een open deur intrappen. De wachtlijsten bij sociale huisvestingsmaatschappijen, de druk op de privéhuurmarkt en de navante stijging van woningprijzen de jongste tien jaar spreken voor zich. Politici moeten oplossingen zoeken voor structurele sociale noden die het samenleven moeilijk maken. Het strekt Mercedes Van Volcem tot eer dat ze een poging doet om het probleem van de te lange wachtlijsten voor een sociale woning op te lossen. Maar wat zij voorstelt, sluit ook een groep huurders van een sociale woning uit. In haar voorstel moet wie een jaarinkomen van meer dan 23.000 euro heeft, weg uit de sociale woning die ze betrekken. Op het eerste zicht een zeer sociale maatregel: zo komt er ruimte vrij voor mensen met minder inkomen die hopeloos op zoek zijn naar een woning. Maar wat betekent zo'n maatregel concreet?

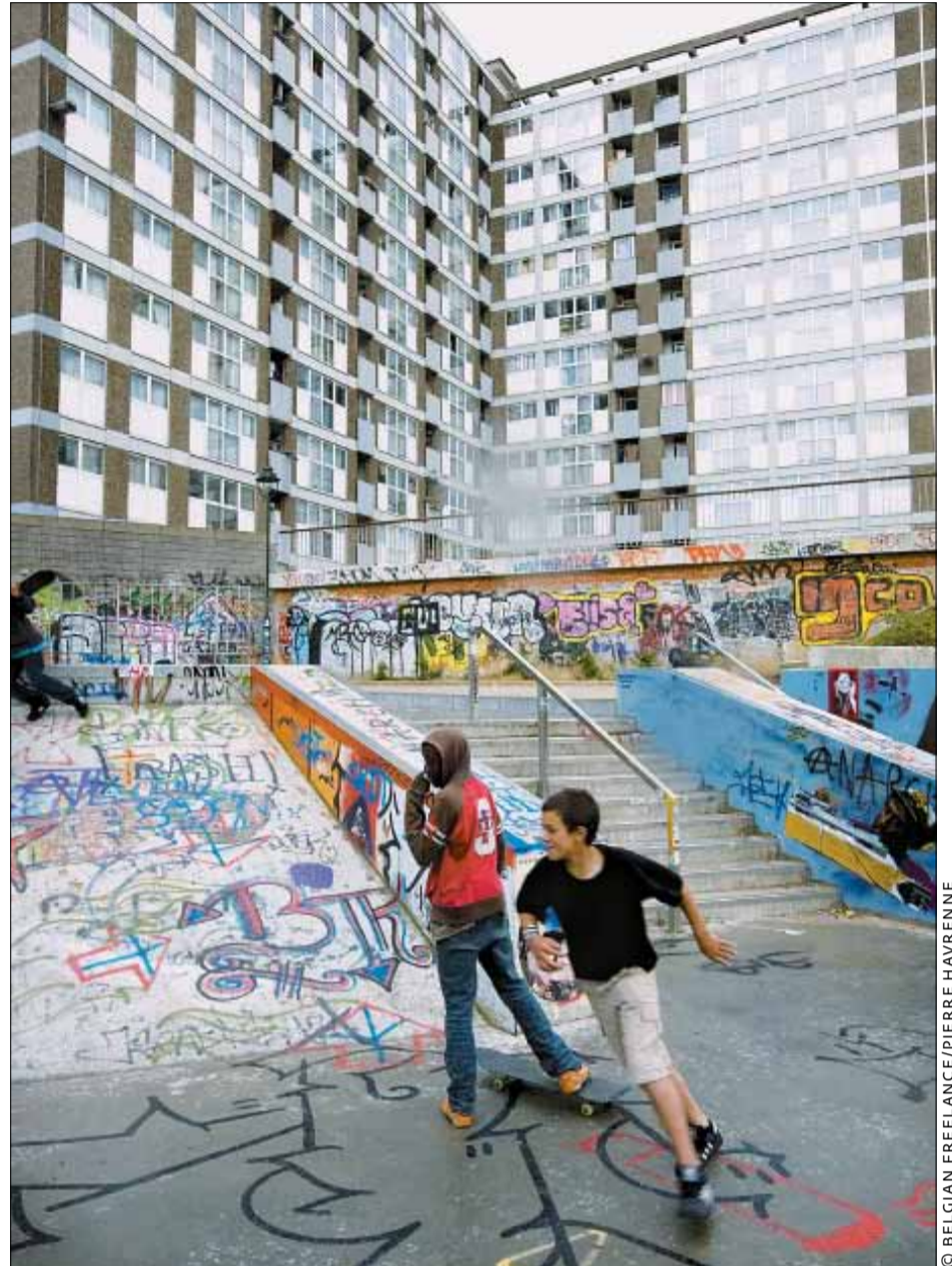
Valkuil van onzeker bestaan

Sociaal huren kan nu voor een gezin dat een netto belastbaar inkomen heeft van maximaal 28.182 euro of voor een alleenstaande die maximaal 18.788 euro verdient, verhoogd met 1.575 euro per persoon ten laste. Maar met een netto belastbaar inkomen van 28.000 euro kun je niet meteen rijkelijk leven. De huurprijs van een sociale woning hangt trouwens af van het inkomen en dat is meestal zo'n 500 euro per maand

voor die groep. Dat betekent dat zo'n gezin maximaal ongeveer 1.500 euro per maand overhoudt om van te leven. Een gezin met twee kinderen moet dan goed op de kleintjes passen. Misschien vindt het gezin net omdat ze een sociale woning kunnen huren, een marge om volwaardig te deel te nemen aan onze maatschappij. Bovendien is in deze economisch weinig rooskleurige tijden een job nooit zeker. Vraag het maar aan de arbeiders van Opel Antwerpen. Vraag het maar aan de arbeiders en bedienden van de vele kmo's die de jongste jaren failliet gingen. Het is belangrijk die groep niet meteen naar de valkuil van bestaansonzekerheid te loodsen. Want dan wordt het pijnpunt niet kleiner, maar nog groter.

Gedwongen verhuizing

En dan hebben we het niet eens over de sociale impact van een gedwongen verhuizing wegens te veel verdienen. Worden sociale woonwijken zo geen getto's met het stigma 'minder dan 28.000 euro'? En wat met het sociale netwerk dat het gezin opbouwde in de wijk? De buren, de vriendjes van de kinderen, de ontmoeting met andere generaties? Is het niet belangrijk diversiteit ook binnen buurten met sociale woningen te stimuleren? Waar vinden die mensen niet ver van de buurt die ze kennen, een betaalbare huurwoning op de privémarkt? Als je 800 euro per maand moet betalen voor het dak boven je hoofd, en met de resterende 1.000

© BELGIAN FREELANCE/PIERRE HAVRENNE

Moeten kinderen hun vriendjes dan plotseling achterlaten als hun ouders net een beetje te veel verdienen, vraagt Griet Coppé zich af.

euro moet leven, dan lonkt de armoede. En wat dan? Terugkeren op de te lange wachtlijst van de sociale huisvestingsmaatschappij?

Sociale woningen bouwen

Laten we de problemen grondig aanpakken. Laten we door het decreet over het grond- en pandenbeleid zo snel mogelijk veel sociale woningen bouwen zonder onnodige administratieve vertragen. Laten we woningen bouwen, even

divers als het wachtende publiek. Maar laten we geen schuifspelletjes spelen met wie nood heeft aan een betaalbare woning.

Griet Coppé is Vlaams parlementslid voor CD&V.

In **DE MENING VAN...** kunnen lezers en medewerkers van *Tertio* hun visie kwijt op een actueel onderwerp. Hun mening geeft niet noodzakelijk de visie van de redactie weer.

Taizé aan de Maas geeft fakkel door aan Berlijn, Moskou en Kigali

EMMANUEL VAN LIERDE | De Oost-Vlaamse Annelien Boone was een van de 25.000 jongeren die eindejaar vierde op de 33ste Europese jongerenontmoeting van de gemeenschap van Taizé (zie *Tertio* nr. 567-568). Die biddende, zingende en filosoferende jongeren kwamen voor de jaarlijkse 'pelgrimage van vertrouwen' samen van 28 december tot 1 januari in Ahoy in Rotterdam.

"Het was een beklievende samenkomst. Drie kernwoorden klonken telkens weer bij de ontmoetingen en de toespraken: vreugde, mededogen en vergeving", vertelt Boone bij haar thuiskomst. "Het waren enthousiaste gastgezinnen bij wie we mochten verblijven en het programma was zeer gevarieerd door de samenwerking tussen de katholieke en de protestantse kerk, maar ook de pinksterkerken en de orthodoxen lieten van zich horen."

Broeder Alois, de prior van Taizé, vestigde de aandacht op de aanwezigheid van vele jongeren uit Oekraïne, Wit-Rusland en Rusland. Samen met Europese jongeren willen de broeders van Taizé dit jaar op weg gaan om, op uit-

nodiging van het patriarchaat van Moskou, de Goede Week en Pasen te vieren in Moskou.

In Nederland kregen de jongeren het gezelschap van de burgemeester van Rotterdam, Ahmed Aboutaleb, diverse Nederlandse politici, protestantse predikanten en verschillende bisschoppen onder wie Ad van Luyn, de bisschop van Rotterdam. Voor de voorzitter van de Nederlandse bisschoppenconferentie zou dit wel eens een mooi afscheidscadeau kunnen zijn, aangezien hij de leeftijdsgrens van 75 jaar bereikte en op een opvolger wacht. Bij zijn terugblik verheugde Van Luyn er zich over dat deze bijeenkomst een impuls was voor de oecumenische relaties en de jongerenpastoraal. Broeder Alois kondigde in Rotterdam aan dat de volgende jongerenontmoeting van 28 december 2011 tot 1 januari 2012 in Berlijn plaatsvindt.

"De Duitsers reageerden bijzonder enthousiast. Ook daar zullen de rooms-katholieken en de protestanten samenwerken om dat jongerenevenement in goede banen te leiden", weet Boone. Het jaar daarop krijgt de pelgrimage van vertrouwen ook een Afrikaanse etappe. Die vindt op uitnodiging van de Rwandese kerken plaats in Kigali van 14 tot 18 november 2012.

Bestel nu uw boek via www.tertio.be

Besproken in *Tertio* nr. 565, 566 en 567-568:

- Annemie Dillen en Didier Pollefeyt, *Ga nu allen in vrede! Omgaan met macht en conflicten in pastorale contexten*, Davidsfonds, Leuven, 156 blz., € 19,95.
- Johan van Cauwenberge, Philippe Debeerst en Jan Simoen, *Bewogen Brons*, Willy Peeters, Uitgeverij P, Leuven, 170 blz., € 59,50.
- Joke J. Hermsen, *Windstilte van de ziel*, Ten Have, Kampen, 80 blz., € 4,95.
- Joke J. Hermsen, *Stil de tijd. Pleidooi voor een langzame toekomst*, De Arbeiderspers, Amsterdam-Antwerpen, 272 blz., € 12,50.
- Leo Fijen, *Tijd nemen. Voor rust en ruimte in je leven*, Ten Have / Lannoo, Kampen / Tiel, 176 blz., € 14,95.
- Johan Van der Vloet, *Meegaan om te zien. Godsdienstpedagogie op nieuwe wegen*, Halewijn, Antwerpen, 368 blz., € 28.
- Frans Goetghebeur, *Onzichtbaar aanwezig. De stille kracht van het boeddhisme*, Kunchab+, Brussel, 144 blz., € 15,90.
- Stephanie Saldaña, *Engelenbrood*, Ten Have, Kampen, 352 blz., € 22,50.
- Goedele Van Edom (red.), *Lichaam en levensadem. Pastorale zorg voor de hele levende mens*, Halewijn, Antwerpen, 205 blz., € 24,50.
- Mieke de Loof, *Wrede schoonheid*, De Geus, Breda, 222 p., € 17,90.